

Pas dels Lladres, cova de les Encantades i font de l'Home Mort des del Collet de les Barraques.

11 d'agost de 2021

Assistents: Karin Bruy, Josep Carbonell, Pep Casas, Pep Comas, Joan Corbera, Mercè Font, Isabel Font, Carme Guri, Josep Mª Martínez, Ismael Porcar i Josep Roca.

Distància: 14km **Desnivell acumulat:** 839 m+ **Temps total:** 6 h 21 minuts

Cotxes: Josep Roca i Pep Casas 105 Km

Ens trobem a les 7 del matí a la *zona esportiva de Corró*. Sortim per la C-17 en direcció a *Ribes de Freser*, i ens aturem a fer un cafè al *Bar Gusi*. Seguim fins a *Planoles*, on ens hi espera en Josep Carbonell, en Josep Maria Martínez, la Mercè Font i la Isabel, una germana de la Mercè que avui ve de convidada, i girem a la dreta per una carretera estreta, ben asfaltada. Passem pel refugi de *Corral Blanc*, reformat de poc, i seguim fins a una tanca molt a prop del *Collet de les Barraques*, on aparcuem els cotxes.

Iniciem la caminada a les 9 del matí. Estem a 1910 metres, fa un dia de molta calitja i la temperatura, aquesta hora, és de 24 graus.

Des del coll girem a l'esquerra per seguir una pista per un bosc de pi negre tallat de poc, fins que ens enfilem cap a la dreta per un camí entre prats de pastura i roquissars. Una marmota ens dona la benvinguda passejant descarada davant nostre, i retorna tranquil·la al seu cau. La pujada per la *Serra de la Vaquerissa* es va fent carregosa, i ens anem distanciant els uns dels altres.

Cap a les 11 ens aturem a esmorzar en un voral de camí. El grup B (Pep Comas i Josep Carbonell) no arriben al punt de trobada perquè decideixen baixar directament a *la font de l'Home Mort*, una de les fites d'avui. Contemplem davant nostre l'alterós *Puigmal*, que no ens deixarà en tota la sortida, i els telecadires de la part més alta de l'estació d'esquí francesa, avui tancada, que duia el nom de la muntanya.

Continuem amunt fins al *Pas dels Lladres* (2506 m). Tenim a l'esquerra, molt proper, el cim del *Puig de Dòrria* (2547m), però només un membre de la colla, en Pep Casas, s'aventura a arribar-hi. Quan en torna, ens fem la fotografia de grup amb la senyera estelada per reclamar la INDEPENDÈNCIA del nostre país

Comencem la davallada sense camí, fent un "campi-qui-pugui" fins a l'alçada del *torrent de Fontseca*, i passem per la *font dels Carrabiners*. Veiem una parell d'isards allunyant-se muntanya amunt, i una bona colla de vaques pasturant

tranquil·les prop de l'aigua; la llera és plena de boniques flors de l'emmetzinadora tora blava. Retrobem també en Comes i el Carbonell que fan via torrent avall.

Mentre la Isabel i en Roca s'ajunten amb el grup B per anar baixant directament cap a la font, els altres creuem el torrent i planegem per un camí de l'altra riba, sense perdre alçada, fins arribar a la *cova de les Encantades* (2072 m.). L'entrada és molt discreta i mig amagada per sobre del camí. Deixem les motxilles a fora, encenem les llanternes i ens hi fem a dins, vigilant amb el terra relliscós. Quedem

gratament sorpresos per la magnitud de la cova i els colors de les parets i del sostre, amb estalactites malmeses durant anys per visitants maldestres. No ens hi endinsem gaire, diuen que té un recorregut de 864 m. i un desnivell de 37. Gràcies, Martínez, per haver-nos guiat fins aquí!

negre, retornem al *Collet de les Barraques* on hi tenim els cotxes. Són dos quarts de quatre de la tarda.

Anem a dinar a *ca l'Anna de Ventolà*, on sempre hi trobem plat a taula per tard que sigui. El menjar és bo i ben servit.

La setmana que ve anirem al *Torreneules* i al *Cim de la Coma del Clot*, des de *Núria*. Ens trobarem a la *zona esportiva de Corró* a les sis del matí per poder agafar el primer cremallera, i portarem el dinar, de carmanyola, carregat a la motxilla.

Fotografies: Joan Corbera
Text: Pep Casas

I després altra vegada "campi-qui-pugui" i sense seguir cap camí fresat baixant fins a la *font de l'Home Mort* que, a 1810 m, és el punt més baix de la sortida d'avui, i on de fa estona ens hi esperen els companys. Fa calor, i una bona remullada al raig d'aigua que brolla de la muntanya per una canonada ens retorna l'alè.

Travessem el torrent per una palanca de fusta i, per un caminet ombrívol (GR11) sota un bells exemplars de pi

